

ÅRSBERETNING 2013

VFSK

VETERANENES FALLSKJERMKLUBB

1.VIRKSOMHETSÅR

2013 var klubbens 25 virksomhetsår, og hadde pr 31.desember 2013 48 medlemmer, hvorav 3 støttemedlemmer. Klubben hadde 31 med gyldige lisenser i følge F/NLF's medlemsregister. Vi hadde i tillegg 38 Veterinner. VFSK er registrert i Enhetsregisteret med organisasjonsnummer 995 239 337. Dette er nødvendig for å kunne motta momsrefusjon fra Staten via NIF/NLF.

2.STYRE OG LEDELSE

Som styre i 2013 har fungert:

Leder:	Terje Hauger
Nestleder:	Kjell Roar Westbye
Kasserer/styremedlem	Helge Siljan
Styremedlem:	Oddmar Stenhaug
Styremedlem:	Gunnleik Lindheim
Varamedlem:	Kåre Liane
Varamedlem:	Olaf Olsen
Varamedlem:	Stig Bjørneberg
Revisor:	Gunleik Lindheim
Vararevisor:	Kjell Granbakken

Valgkomite i 2013 har vært:

Leder:	Kjell T. Olsen
Medlem:	Erik Trondsen
Medlem:	Helge Siljan
Hovedinstruktør:	Erik Lindquist

3. AKTIVITETER

ÅRSMØTET

Årsmøtet i 2013 ble avholdt på Rica Hotel Hamar den 19.januar. I og med at LN-TSB ikke var tilgjengelig, skulle LN-PER fra Grenland ta turen til Hamar. P.g.a. værproblemer drøyde dette ut, og til slutt dro de fleste ned til hotellet for å spise lunsj. Men LN-PER kom seg omsider fram med Thomas Brekke fra Grenland FSK ved spakene, guidet av Kåre Liane i en Cesna 172 som fant veien ned gjennom det tette skydekket. Oddmar overtok spakene og Laffen og Kurt klarte å "snike" til seg et hopp, sammen med en hamarsing. Årsmøtet foregikk i vanlige former. 44 veteraner og Veterinner hadde møtt fram, inklusive 26 stemmeberettigede. Referat fra Årsmøtet ligger på Hjemmesida. Etter møtet var det middag og hyggelig samvær i baren i sedvanlig veteranånd, hvilket også inkluderer den tradisjonelle utlodningen av fruktkurv ,forøvrig vunnet av Daler`n.

DUBAI

Mandag 4.februar møtte 25 forventningsfulle Veteraner og Veterinner på Gardermoen for å sette kursen mot Dubai. For noen var dette første gang, mens andre hadde vært det opp til flere ganger før, veldig betryggende for de "førstegangsreisende". Etter en behagelig flytur med dertil hørende minibusstur til hotellet, var vi mentalt forberedt til å ta fatt på hopping og andre aktiviteter. Vi møtte opp på hoppfeltet i samlet flokk tirsdag morgen/formiddag og gjennomgikk utstyrskontroll og briefing om hvilke regler som gjaldt, både mht driften av feltet og hvordan vi skulle oppføre oss. Her kunne det komme både kongelige og andre på besøk! Alle, selv de som hadde vært der før, måtte først gjennomføre et såkalt "hopp and pop" før vi ble sluppet løs. Formannen fortsatte forøvrig med hopp and pop sammen med fire lag fra Qatar som trente presisjonslandning, (med blandet resultat).En trivelig gjeng som det var lett å komme i kontakt med. Resten av VFSK`erne hoppet FS 10 med stort sett godt resultat. Noen utelandinger ble det også. Et par ble til og med hentet med båt! Skydive Dubai Palm Jmeira må forøvrig være et av verdens mest veldrevne felt hvor alt var lagt opp meget profesjonelt. Det hendte at vi (et par ganger) ble tilsnakket av HFL som hadde full kontroll på hva som foregikk både i luften og på bakken. Ikke noe slinger i valsen! Veterinnene var innom hoppfeltet, men var oftest på stranda eller andre steder. Dessuten spilte de et kortspill som visstnok het " Vigdis". Hva det gikk ut på fikk ikke referenten tak på , bortsett for at det medførte et visst støynivå. Søndag var hoppfri for de fleste (hoppfeltet var stengt), men noen dro ut i ørkenen til Dubai Desert Campus for å få seg noen ekstra hopp. Fellesmiddag ble det også. God mat med passende drikke, selv i Dubai!

Nytt av året for medlemmene våre som hadde besøkt hoppfeltet før, var den nye rullebanen som lå på piler ut i Gulfen, med medfølgende imponerende logistikk i transport av hoppere fram til hoppflyene. Skytteltrafikk med luftige batteridrevne småbusser , opprop og avgang som kunne minne om en aldri så liten flyplassterminal. Pakkehall med alle fasiliteter var ny siden sist og en trivelig restaurant for lunsj og hvile , og fast tilholdssted for Halvard og andre som koste seg med aktivitetene fra sitt utsiktspunkt på bakken.

Når vi satte oss i minibussen på veg til flyplassen hadde vi akkumulert mellom femten og noen og tretti hopp. Vi har vel heller aldri hatt vondt av en uke med sol og 29 varmegrader i februar.

En kjempefin start på 2013 - sesongen. En stor takk til Helge, Laffen og Mona for en glimrende tilrettelagt tur. OG - neste tur, i februar 2014, er allerede i boks!

VIKERSUND

Svært tidlig dagen etter ankomsten fra Dubai dro en gjeng opp til Vikersund for å hoppe demo i forbindelse med World - Cup i skiflyging. Stig, Laffen og Kurt skulle stå for hoppingen mens Kjell sammen med bl.a. Ann Kristin (som hadde reist langt), Ronnie, Morten H. og Per tok seg av bakketjenesten. De som hadde vært i Dubai hadde vel knapt hatt hodet på puta før avreisen til Vikersund, men på plass var de, men dessverre til ingen nytte. Været tillot ikke hopping/flyging på grunn av lavt skydekke og fare for ising. Så VFSK - teamet måtte dra fra bakken med uforrettet sak. Men Morten Halvorsen inviterte hele gjengen hjem til mat m.m. så helt forgivees var turen ikke!

HOLMENKOLLEN

Århundrets demo i Holmenkollen 16. mars 2013!

Skrevet av Kjell T. Olsen

Så ble ytterligere en oppvisning med suksess gjennomført av VFSK med Tom som primus motor og inspirator! Tror du det var gøy eller? Ved fremmøte kl 0930 i Kollen var det bare lave tåkeskyer som ingen vettug flyger ville begi seg inn i og ingen fallskjermhopper forsvinne inn i!

Alle fikk parkert på privilegert område og alle kom fram etter hvert, ja da Tore, beklager meget! Men med våre brede akkrediteringer kom vi inn overalt og trivdes helt maks i Kollen!

Erik Johnsen fra GFSK tok med stort flagg og for å støtte oppunder pessimismen tok han med seg liten rigg uten flagg for bruk i lavere høyder!

Kafé After Ski ble vårt HK og HL Olaf gjorde unna sine briefinger med lukkede øyne for et enda mer truende vær. En telefon med Oddmar gjorde ikke stemningen lettere, været var NO GO. Ja vi så det, men Tom drev på og Olaf drev på og da måtte vi andre også bare drive på! Etter nok et møte med stevneledelsen for justeringer til de faktiske tidsforhold, ble det bestemt at alle skulle lande på langrennsstadion presis kl 1345, og Skiforeningens prosjektleider Bente Meisingseth Sjulstad kunne endelig gi sin ordre: **Bra, GO.**

Når Big Stick-producer Per Th. Hansen sa det samme. Ja da var det bare å gå ut og gjøre jobben. Men været da mann! Ikke mye håp i sikte. Og plutselig var det tid for avgang for hopperne til Kjeller med eller uten vær!

Arrangørene stilte med bil og Per (med 70 års bursdagsfeiring i går), Olaf (HL), Stig, Kurt og Erik Johnsen dro i vei til et stevнемøte med LN-PER!

Folk langpratet og langdrygde ventetiden og så var tiden der da bakkemannskapene skulle gjøre seg klare og jeg finne den omvandrende speaker, hele Kollens Jens Aas! Producer ga meg Thomas med plugg i øret og Per Big Stick i andre enden. Og jo da, vi fant Jens og ventet tålmodig i et vær som; errugæærn; ble bedre og bedre og bedre! Telefoning og garibaldering til Oddmar: været letner og det kan snart hoppes! Gutta fyrte opp PER og Erik bestemte seg

i siste øyeblikk for rigg med stort flagg og hev seg med. Trolig har Olaf i dette øyeblikk uttalt: Lykken står den kjekke bi! Og Oddmar har tenkt sånn ca. ca. det samme!

Bakkegjengen (den største vi noen gang har hatt!!) gjorde klart med kryss og vindindikator og forberedte en pen håndtering av flagget ved touchdown!

Kl viser 1340. Jens vinker meg over og vi begir oss til et kommunikasjonscenter på andre siden av langrennstadion.

Da driver Olaf flygeropplæring i LN-PER og vi kan nå fortelle at Oddmar etter dette flyr de vakreste venstresvinger, og jeg får beskjed om at PER er på ett minutt sirkling.

Og DA roper Jens speaker " Jeg har mistet lyd" og så strømmer det på med lydteknikere og Thomas" passpåkjell" mann er like rolig, men vil ikke gi utsettelse i forhold til nominell droptid, kl.1345. Fortsatt uten lyd må jeg ihht plan gi ordren til Oddmar: Run in-cleared drop-GO. Ett godt minutt etter så vi røyk fra luftfartøyet, det var bursdagsPer som tente sin første! Og der kom de dryssende vakkert separert og der poppet skjermene og røyk og damp fylte himmelrommet helt fra 5.500 ft.! Kjempevær og fortsatt med speaker uten lyd.

Vi løp alt vi orket etter Jens speaker ned til lydteltet i selve hoppbakken, Jens fikk nytt headsett for hoppstadion og rakk akkurat å si: The Norwegian National Anthem og så; med hopperne våre vakkert drapert over Kollen, toner Ja vi elsker utover folket! Betagende vakkert med sol og skjerner i nasjonalfarger! Eriks flagg berørte stadion akkurat når nasjonalsangen opphørte og Holmenkollmarsjen smelte i vei. ÅÅÅÅ det var flott! Jens speaker måtte nå følge skjema for seremoni i hoppbakken og denne ble avsluttet med flaggdefilering ned unnarenet. Og så fikk jeg gi en kommentar etter at alle hopperne var nede, men jeg rakk å få med at VFSK er de modnes klubb, info om burdagsPer og GFSK flaggets posisjon som Norges største norske flagg med sin flotte 350 kvm!

NYYYDELIG demo som Tom, deltakere og mannskaper hadde all ære av!

Tom, mannen som har deltatt i 14 konferanser for denne demo og brukt et par måneder på jobben, var nok en smule beveget når han kunne konstatere at team VFSK hadde fungert helt optimalt. Og vi takket for oss med en spesiell takk til OBOS som Skiforeningens sponsor av fallskjerminnslaget og til Bente og hennes organisasjon av løsningsorienterte medarbeidere!

Og til Olaf, Stig, Per, Kurt og Erik (GFSK) dere er rett og slett gode!

Herlig - takk for oss og fra oss til Tom; Tusen takk for fantastisk jobb!

MOSESSTAFFETTEN OSCARSBORG FESTNING 1.MAI 2013

Skrevet av Kjell T. Olsen

Utpå vinteren utgikk det et bud fra Festningskommandanten på Oscarsborg, major Stein Kirknes, om at VFSK var sterkt ønsket som et hovedinnslag under den kommende Mosesstafetten. Einar og jeg la i vei til det første planleggingsmøtet hvor alle som skulle delta i markeringer og løp, stilte. Inklusive en 83 år gammel kvinnelig offiser i Frelsesarmeen! Jo da, VFSK ble anmodet om å stille lag i selve stafetten, gjennomføre minneseremoni med alt tilstedeværende militære personell oppstilt og en demo vanskelig presisjon!

Arbeidsgruppe nedsatt med Erik HI, Olaf HL og Einar og meg. Styret ble konsultert og etter konferanse ble Terje og Helge enige om at subsidiering skulle unngås og reelle priser betales av Festningskommandanten og deltakerne selv.

Planmøte fulgte på planmøte men VFSK hang med og endelig opprørt dagen med en meget flott himmel, men iskaldt og vind var varslet stigende i bøtter og spann!

De få som startet besøket dagen før møtte et fulltallig VFSK korps som kom med rett ferge, ikke dårlig!

Rundstykker ble fortært og så rett opp til oppstillingsplass og seremoni. Det tok seg flott ut med de militære oppstilt og etter en innledning fra major Kirknes, ga jeg til beste en historisk oversikt over begivenhetene 9. april 1940. Formann Terje holdt deretter sin minnetale og bekranset minnesmerket over Oberst Birger Eriksen på vegne av VFSK. Med nasjonalsang ble en fin seremoni avsluttet. Klokken tikkete og vinden økte og økte. Helikopteret kom og Olaf, Stig, Per og Erik steg opp. Og vinden økte. Og økte. Der kom driverne, og det så ikke så verst ut. Og der var det røyk og damp og gutta kom vakkert ut en etter en! Og svingte seg i vakre buer på en klar men vindfull vårdag. Etter en skikkelig turbulent tur kom de ned; det så helt tilforlatelig ut for tilskuerne, men så ganske svett ut for hoppere og ganske utrivelig ut for deltakerne! Stig fikk et lite sidekast og braste igjennom en bjerk og knakk en ganske heftig gren; men det gikk bra! Og ellers var ikke alle landinger etter VFSK demo oppskrift, men alle kom seg velberget ned, heldigvis. Dette var alvorlig på kanten, men god erfaring og litt hell i uheldig vind, berget alle. Takk gutter, dette gjør vi ikke om igjen! I alle fall ikke med vindretning på tvers av oppstillingsplassen! Erik HI avlyste all videre hopping, men heldigvis fikk helikopteret 6 pax løft slik at vi slapp overføringskostnader. Men vår deltakelse i selve stafetten kokte bort i kålen og VFSK startet ikke. Og det var det.

VÅRENS VAKRESTE

Vårens Vakreste, 11. og 12. mai, hadde kampene på Midtskogen utenfor Elverum som tema. Hopping var ikke aktuelt denne gangen da LN - TSB ikke var operativ. Vi møttes derfor på Glåmdalsmuseet på lørdag formiddag hvor vi bl.a. så på utstillingen "Fra sverd til stridsvogn -

Hedmarks militære historie gjennom 1000 år". De fleste fikk vel også med seg utstillingene om tatrenes liv og historie og Gammeldoktoren. Etter Glåmdalsmuseet dro vi over elva, dvs Glåmma, til Norsk Skogmuseum hvor vi spiste lunsj med etterfølgende guidet omvisning. Rica Hotel Hamar var base også på Vårens Vakreste, og der ble det middag og sosialt samvær utover kvelden. Søndag etter frokost fikk vi besøk av Ola Mørkhagen, tidligere yrkesmilitær, nå prosjektleder på Glåmdalsmuseet og ansvarlig bl.a. for utstillingen om Hedmarks militære historie. Han tok gjennom forhistorien om hva som skjedde på Midtskogen 10. april 1940, ledsaget av kart og skisser. Deretter gikk turen til Midtskogen Gård hvor vi fikk se det virkelige terrenget hvor kampene foregikk. Det som skjedde her var direkte medvirkende til at konge og regjering kom seg unna i tide, en historie som burde være vel kjent. Blomster ble lagt ned på minnesmerket og nasjonalsangen ble sunget i henhold til VFSK`s tradisjon. Deretter dro vi hjem .

LUFTSPORTSUKA

Skrevet av Stig Bjørneberg

Til stor glede for Tom Brien (og alle andre) stilte vi på Starmoen og Luftsportsuka også i 2013. En liten gjeng veteraner bestående av: Laffen, Stig, Tom, Per K, Odd, Halvard, Bjørn Erik og Janne og ikke minst Ann Kristin som sto for det operative for fallskjerm. Noen kom sent fredag og noen tidlig lørdag i håp om ballonghopp, men der ble vi akterutseilt dessverre, Ikke denne gang heller Odd. Etter hvert kom vi i gang med hopping på lørdag, og det ble lagt opp til en uhyøytidelig presisjonskonkuranse, hvor Laffen trakk det lengste strået, og fikk den lengste klemmen av Ann Kristin. Etter endt hopping ble det jo som vanlig noe sosialt og hyggelig prat med andre deltagere fra andreluftsportsgrener. Vi hadde bl. a. et trivelig gjensyn med Arnt Corneliusen (tidligere aktiv hopper) som nå stilte med sitt eget selvbygde modell helikopter. Ellers var det det obligatoriske støvelkastmesterskapet, men her tror jeg ikke vi hevdet oss i år. Vi kom fra det uten skader og skandaler, og "alle var enige om at de hadde hatt en fin helg.

LAMA

22. og 23. juni dro Veteraner og Veterinner til Kåre og Lise på lamaboogie. Heller ikke her var det mulig å innlede med hopping. Dakota og helikopter var tilgjengelig, men vinden var altfor sterk. Et lite plaster på såret var at Dakota`en kom og foretok en low-pass over drivhuset hvor vi spiste lunsj, så gromlyden fikk vi med oss. Noen av de som hadde ankommet fredag dro ut for å spille minigolf. Hvem som eventuelt vant vites ikke, sannsynligvis heller ikke av de som deltok. Ellers var det selvfølgelig tradisjonell Lama-mat, d.v.s hummer til lunsj og nydelig middag! Musikk ble det , som det bruker å være, ved Kåre og Stig og stemningen var høy! Etter frokost søndag, og litt utpå formiddagen, var det tid for hjemreise. En stor takk til Kåre og Lise for nok et utmerket arrangement!

DAKOTA PÅ TORP

For 16. gang arrangerte Dakota Norway opplevelsesdag for kreftsyke barn på Torp. For barna, 142 i tallet, var dette avslutningen på en sommerleir i Stavern. VFSK fikk en forespørsel om å delta, noe vi selvsagt sa ja til, og ca kl 10 fredag 26 juli møtte vi opp ved hangaren til Dakotaen. Der sto LN- WND sølvblank og fin og ventet. Formannen påtok seg jobben som HL og HFL og hele 13 hoppere, inklusive to fra Grenland og en fra Tønsberg lastet inn og ble fraktet opp til utsprangshøyde, 4000 fot. Alle landet der de skulle og tilskuerne, dvs alle som var til stede, synes dette var meget spennende! Mest jubel var det for de som landet litt spektakulært, f.eks. når bena ble stående i ro mens overkroppen fortsatte et lite stykke til! Vi samlet inn et relativt hyggelig beløp fra hopperne som ble overrakt til støtte for en god sak. Dakota Norway var så fornøyd med oss at de ønsket at dette skulle bli et fast innslag på terminlista vår, noe vi ikke var sene om å si ja til. Så nå i 2014, sett av siste fredag i juli, dvs fredag 25.

MORILLE

Som vanlig ble Morille arrangert siste helga i juli, lørdag 27. og søndag 28. Noen dukket opp på fredag, og da lørdagen opprant var det en rimelig stor forsamling samlet på idrettsplassen i Gvarv. Været var upåklagelig, og helikopteret kom som det skulle og hopping ble det. Kiosken var åpen og dyktige Veterinner serverte vafler, pølser, kaffe og mineralvann. Akkurat slik vi er blitt bortskjemte med. VFSK`ere gjorde 21 hopp, og sammen med 3 andre kunne vi bokføre til sammen 24 hopp. Så ble det igjen mat og sosialt samvær i Hågan. Maten var utmerket og i rikelige mengder, samvittighetsfullt og profesjonelt distribuert av GM Laffen og AGM Erik Bærføtt. Når det hele sluttet vet ikke referenten noe om da han av familiære årsaker måtte dra hjem utpå kvelden. Men alt ble nok gjennomført i ekte veteranstil! Frokost ble det også på søndag før man dro hjem til sitt. En kjempestor takk til Veteran Gunnleik og Veterinne Hildur!

OPPDAL

Skrevet av Kjell T. Olsen

Håvard Rognerud, fallskjermkamerat, venn og familiefar omkom i en tragisk fallulykke under en fjelltur på Romsdalshorn 24. juli. Nyheten slo ned som et sjokk i fallskjermkretser, Håvard, en klippe i alle miljøer han hadde ferdes, ikke minst i fallskjermmiljøet hvor han nøt stor anseelse. Midt i nyheten ringte en fortvilet event - ansvarlig fra Oppdal Skytterlag til Jan Wang i F/NLF. De skulle arrangere Landskytterstevnet 2013 og hadde inngått avtale med Håvard om å åpne stevnet med en fallskjermoppvisning. Hva skulle de gjøre nå? Jan anbefalte å ta kontakt med VFSK og som sagt så gjort. En rask konferanse med Terje og HI, så var det klart at Kurt, Olaf og Kjell skulle oppover til Håvards begravelse. Da åpningen av

Landsskytterstevnet skulle åpnes offisielt samme dag kl 1800, var tegningen klar. Olaf og Kurt skulle hoppe og Kjell ta vare på kommentarer og HFL jobb.

Litt planlegging og så var alt klart unntatt fly. Lesja og Fønix FSK hadde sin 206 stående i Molde. Men etter noen runder på telefon ble det klart at dette kunne gå. Formannen sørget for krans fra VFSK og vi la i vei med Kurt som bilholder og kusk. Flott tur oppover. Men med altfor få vaffelstopp etter Olafs smak! Vi tok en tur innom Bjorli flyplass og der ved Håvard's livsverk ble det en stille stund. Etter en grei overnatting (sic) og litt mat var vi i gang igjen. I begravellesklær denne gang. Romsdalens mektige natur tok oss imot der vi kjørte med Trolltindene på den ene siden og Romsdalshorn hvor Håvard miste livet på den andre. Det var det stille i bilen. Fra vakre Hen kirke i Isfjord ble det gjort klart til å begrave Håvard. Hans enke Camilla og de to småjentene sto tappert ved kirketrappen og hilste på hver især. Det var tragisk og rørende. De fleste kamerater og ledere fra fallskjerm Norge var der, samlet utenfor en fullsatt kirke. Over høyttalere fulgte vi seremonien der på kirkebakken. Håvard ble fulgt til graven av mer enn tretti kolleger og overordnede fra politiet som dannet æresvakt. Midt oppe i dette måtte vi finne ut av et meget vanskelig vær som ikke tillot flyging over fjellet til Oppdal.

For å si det pent, flygerne var ikke optimistiske når vi rett etter seremonien måtte gjøre avtalene våre og sette i marsj. Camilla ville gjerne at vi utførte oppvisningen på Oppdal som Håvard hadde avtalt og vi gjorde dette uten annen godtgjørelse enn selvkost betaling for fly og røykboks. Til Håvard's heder.

Underveis til Oppdal etter en vaffel eller to for å stagge Olaf, ringte vår flyger og meddelte at det regnet i Molde og at flyging over fjellet ikke kom på tale. Etter diverse samtaler, noen med høy temperatur, fortsatte vi kjøreturen mot Oppdal og håpet at en samtale fra den lokale flyklubben, som hadde flott vær, kunne hjelpe flygeren på vei mot å våge en tur til Oppdal.

Rett etter fikk vi beskjed fra vår flyger om at, jo, han skulle prøve. Men han var hjemme og hadde en kjøretur og drivstoff fylling foran seg før han kunne ta av. Du snakker om forberedelse! Og nå var klokken ubehagelig nær vårt avtalte fremmøte kl 1730 på Skytterhuset i Oppdal. Vi kom oss frem til møtestedet med event-ansvarlig og prosjektleder Kari Toftaker. Hun kom pr ATV og smokk så var vi i farta ned til landingsområdet! Utenfor ølhallen var det bråstopp, en deltaker hadde svimtet av og førstehjelp administreres og ambulanse tilkalles! Jeg satt bak Kari og hun slengte mobilen til meg og dro i vei! Ring ambulanse var ordren. Greit. Olaf og Kurt skuet utover en hel diger skytebane som vi kunne ta i bruk som landingsområde og alt var grønt, de gjorde klar, og dro til Oppdal flyplass. Utsprang ble i flg åpningsskjema satt til kl 1842, med minus tre og pluss ett minutt som vindu. Men intet fly! Klokken var faretruende mange da vi hørte noe som kunne være 206. Noe senere kom det på ny flydur og nå var det en som tok av og riktig nok, der kom vår flyger opp på 123,55, kanskje dette kunne gå! Og **der** startet storskjerm presentasjonen av Sommer - Oppdal som varer i nøyaktig 3 minutter. **Stand By GO** gikk på lufta.

Flyet snudde og kom inn. Der sluttet filmen og kommentatoren snudde seg mot meg og spurte hva som foregikk; der kom gutta med røyk og damp! Helt på sekundet! Errugæærn! Phuuu!

Perfekt! Etter vakre svinger mot en himmel full av stygg skybygging, gikk komplimenter og kommentarer på lufta. Smokk ned på avtalt sted og med presse og arrangør helt fornøyd, alle tilstedeværende viste med rundhåndet applaus at de satte stor pris på innsatsen fra VFSK! Og flygeren dro direkte tilbake. Som han sa; det er noe med været som foregår her med dalfører fulle av cb og annen negativ isobar virksomhet så jeg stikker!

Kurt kjørte hjemover med cb dannelser og mørke skyer overalt og tok hele turen på direkten. En emosjonell tur, på mange måter. Men Håvard hadde blitt vist den siste og fortjente heder.

Og dagen etter traff en orkan Landsskytterstevnet og blåste ned hus og telt, boder og alt du kan tenkes! Så da visste vi hva som forgikk i dalstroka innafør!

SAMLING PÅ ØSTRE ÆRA

Lørdag 10. og søndag 11. august var det tillyst samling på Østre Æra. Planen var at en selv skulle sørge for innkvartering samt ta med det som skulle spises. Dessverre viste det seg at dette ikke slo helt an idet bare 4 hoppere møtte opp, Stig, Laffen, Kurt og Oddmar. I tillegg var Terje og halvard innom på lørdag. Men de som møtte opp fikk hoppet selv om været var noe lunefullt. Konklusjonen er vel at det nok må organiseres på en noe annen måte for at frammøtet skal bli bedre.

FLYDAG KJELLER

Skrevet av Oddmar Stenhaug

VFSK var representert med hoppere Stig Bjørneberg, Olaf Olsen, Erik Lindquist og Per Kulrud.

HL og speaker Kjell Olsen gjorde som vanlig jobben på en fortreffelig måte Da vi hoppet fra LN - TSB med Oddmar ved spakene.

Fallskjerm hadde åpningen av flyshowet, bare røde/hvite/blå skjermer i lufta, men dessverre kun fra 2100 fot pga begrensninger fra ATC. Dette gjaldt samtlige deltakende fly. Demoen forløp forøvrig som planlagt.

En liten times pause og så nytt løft med 1-en representant fra Blue Pelican 4 er lag. Dette pga manglende demolisens på øvrige 3 hoppere. Deretter dro TSB direkte til Hamar etter avtale med HaGL da de skulle ha ettermiddagshopping med noen tandem.

VFSK loddet ut noen tandemlodd under flyshowet, betinget suksess, men det gikk med overskudd og vi lærte noe så den prøver vi på nytt til neste år.

Kjells barnebarn Benedikte gjorde en kjempejobb med loddsalget sammen med sin bestefar som flere ganger var innom høytaleranlegget og annonserte.

Vi fikk ikke plass i Showets annonseblad. Dette er behørig tatt opp med Lars Brede Grøndal som er general for dette. Han har fått klar melding om at vi skal ha noe spalteplass og pen omtale hvis vi skal stille. Vi stiller gratis og skal ha noe igjen.

Blue Pelican fikk til sammenligning 2 sider.

FLY IN PÅ GARDERMOEN

Skrevet av Kjell T. Olsen

Veteranflygruppen i Nedre Romerike Flyklubb arrangerte FLY IN på Forsvarets flysamling Gardermoen søndag 8.september.

En bønn om hjelp til dette arrangementet gikk ut fra Forsvarets flysamling Gardermoen og på forespørsel var noen veteraner og veterinner klare til innsats for våre venner på Gardermoen. Einar, Erik T, Ann-Marie, Brit og Kjell og Terje stilte og gjorde en dugelig innsats. Vi styrte og sto i, bukserte fly og publikum, smurte baguetter en masse, og hjalp til med burgersalget. Og veteranfly og flygere hygget seg og gav til beste en fin oppvisning med tre Tiger Moths og en Safir ved hjemreisen. En ekte dugnadsinnsats fra VFSK for institusjoner og gode forbundsfeller som trengte en håndsrekning. Godt å konstatere at vi er våre venners venner. ”Takk for fin innsats” kom fra den nye daglige leder ved FFG, John Sebelien. Vel blåst.

KULTURARRANGEMENT. THE HOLLIES 25.APRIL

Skrevet av Helge Siljan

På vårprogrammet sto også kulturkveld i Ibsenhuset i Skien lørdag 25. april med det verdensberømte bandet The Hollies. VFSKs arrangementskomite må innrømme at frammøtet kunne vært bedre fra veteranenes side – men The Hollies kom i hvert fall , og den harde kjerne med Stig og Elin, Heidi og Helge kunne nyte et nostalgisk band i toppform og slagere som «Bus Stop», Jennifer Eccles» og ikke minst « He ain't heavy, He is my Brother» sammen med et fullsatt Ibsenhus. De var heldige , de!

FYRESDALSBEOGIE

Skrevet av Helge Siljan

Grenland Fallsskjemklubb var i år tilbake igjen med sin populære Fyresdalsboogie på flyplassen i Fyresdal den 20. og 21. september. Deltakelse fra veteranenes side har alltid vært et populært innslag, og de siste årene har alltid en liten delegasjon av våre medlemmer vært på plass i den vakre Telemarksbygda og luftet skjermene sammen med hoppere fra hele landet.

De siste par årene har det vært kombinert med overnatting oppe i Seljordsheia på hytta til Heidi og Helge, men i år var hytta ute av drift og Thor Pedersen stilte gjestfritt opp med overnatting og noggå attåt til alle deltakerne på sitt slott i Skeimo i Nissedal. Stig , Laffen , Oddmar , Per, og Helge kunne loggføre et par hopp over Fyresdal og i tillegg sørget Iver, Daler'n og Thor for at kvelden på Skeimo ikke akkurat ble kjedelig. Thor Pedersens historie om bjørnen Petter er en klassiker som må oppleves!

DAKOTA-AVSLUTNING

Jubileums og sesong-avslutning LN-WND DC-3 Dakota, Torp.

Skrevet av Kjell T. Olsen

Dakota Norway, som VFSK har et svært godt samarbeid med, innbød til pressekonferanse midt i uka og den påfølgende lørdag til veteranhopping fra den 70år gamle DC3 med invasjonserfaring! Olaf og Stig dro i gang en alvorlig kampanje og fikk skremt opp 15 Veteraner i hoppbar stand.

Presse og greier hadde vår venn fra Jarlsbergtiden og VG journalist Martin Nilsen ordnet opp med på skikkelig vis! Makan!

Klubbmedlemmer stekte vafler til Olafs store glede. Og travel virksomhet rådet generelt!

Veteranene stilte som avtalt (!) og HL Olaf var i farta med briefinger, råd og ny vindpølse i nasjonalfarger! Så her gikk det unna.

Dakotadamen var staset og pusset og skinte om kapp med Veteranene. Vinden var Sydvestlig og passe for gamle bein. Landingspunkt ble bestemt på øvre jordet vest for flyplassgjerdet, krysset ble lagt ut og vindpølsen skinte i sin nye prakt! Etter hvert var alle klar for den store turen og den siste briefing, som skulle tas nede ved flyet.

Vi ventet og ventet og der rumlet det i et par velholdte Pratt & Whitney Twin Wasp R1830, the show was on!

Flyet med sine stjerneflygere, gav til beste en vakker avgang og elegante svinger før det kom inn på run.

Men, vinden var nå dreiet til Sydøst og Veteranene gikk dessuten en smule langt vest i forhold til opprinnelig utsprangspunkt! Så her kunne det brått bli behov for terreng gående kjøyregreier! Nydelig avsprang med nokre rundkast og så var himmelen full av vakre nasjonalfargede skjerner og noen til – virkelig flott! Elegante landinger i landingsområdet og noen lengre ute og noen helt ute! Men alle gikk pent tilbake på egne ben. Komplimenter over spoten suste i luften, men alle var blide og oppførte seg, spesielt når presse og kringkasting var i nærheten! Og det var de jo! Hele tiden! Så det gikk pyntelig for seg. Vakre overflygninger med low pass og steepturn opptrekk! Nyyydelig!

Så var det mer presse og mer vaffel! Vaffelpresse.

Takk til våre Dakota venner for flott initiativ!

Og nå skal vi kanskje til invasjonstrendene i Normandie på 70 års jubileum også!

HOVEDINSTRUKTØRRAPPORT FOR 2013

I 2013 ble det utført 69 fallskjermhopp i regi av VFSK. Hoppene har fordelt seg slik:

Fallskjermhopp utført i VFSKs regi 2013

Dato	Sted	Ant. Løft	Hopp utført av VFSKs medl	Tot. Ant. Hopp: VFSK+andre	Arrangement
17.mar	Holmenkollen	1	4	5	Demo
01.mai	Oscarsborg	1	4	4	Demo
26.jul	Torp (DC-3)	1	13	13	Demo
27.jul	Morille		21	24	Treningshopp
02.aug	Oppdal	1	2	2	Demo
01.sep	Kjeller	2	4	5	Demo
29.sep	Torp (DC-3)	1	16	16	Treningshopp
Totalt 2013				69	

I tillegg har veteranene deltatt relativt flittig på andre hoppfelt både i egenskap av medlem i lokale klubber og som gjester. Vi opplever å bli tatt meget godt i mot, og veteranene er mer enn villig til å dele sin kompetanse og erfaring der det er ønskelig. Dette er for øvrig i tråd med HI virksomhetsplan for 2013. Flere veteraner har dessuten også denne sesongen vært utenlands og hoppet. Særlig mange hopp ble det utført i Dubai der sikkerheten etter det som rapporteres derfra, ble ivaretatt på en god måte av våre medlemmer. For øvrig har veteranene i stor grad utført kvalitetsmessig solid fallskjermhopping og med høy grad av sikkerhet; det gjelder ikke minst demoene som holder særdeles høyt nivå. Demoen i Holmenkollen kan fremstå som et godt eksempel på hvordan demoer skal håndteres fra første planlegging frem til avslutning.

I april ble det årlige sikkerhetsmøtet avholdt i Møller/Undalls lokaler i Drammen. Her ble det referert fra F/NLFs fagseminar og utvekslet meninger rundt faktorer for å ivareta sikkerheten. Dessverre forsvant også i år Nyttårshoppingen i vind og skyer. Vi opplever imidlertid stor entusiasme og interesse for dette arrangementet blant våre fallskjermvenner i lokale klubber. De møter frem i stort antall til tross for at sannsynligheten for hopping er minimal, men lokkes muligens av kiosk og sosialt samvær. Det at vi har begynt å tilby mulighet for lisensfornyelse denne dagen, er blitt særdeles godt mottatt.

I 2012 hadde vi flere dager med forhåndsannonsert treningshopping på Jarlsberg med tanke på å utvikle sikkerhet og kvalitet på høyhopping i relativt store formasjoner, uten å forveksle det med å hoppe i høyet. Dette var svært vellykket, og vi ønsket å gjenta det i 2013. Dette skjedde ikke, selv om flere veteraner hoppet mye på Jarlsberg, men det var mer av tilfeldig karakter og i egenskap av medlemskap i TØFSK. Vi gjør et forsøk igjen i 2014, nå som som vennskapsklubb med Tønsberg FSK, et tilbud vi fikk i høst, og som vi setter stor pris på. Det er annonsert klubbrekordforsøk i 2014 uten at noen egentlig har klart å finne ut hva rekorden

lyder på i dag. Dette vil kreve målrettet trening med høyhopping, ikke minst for å ivareta fullt fokus på sikkerhet.

S.U. har for øvrig meddelt at det ikke lenger er aktuelt at VFSK deler ut sikkerhetsdiplomet i forbindelse med fagseminaret. Dette finner vi beklagelig da dette ble en tradisjon som svært mange utenfor våre rekker, satt stor pris på. Vi har foreløpig ikke funnet noe alternativt utdelingssted.

Med ønske om et godt nytt og sikkerhetsbevisst hoppår.

DUGNADER

I løpet av sommeren 2013 ble det i beste veteranstil trommet sammen til dugnadsinnsats for å få fagmessig ordning på noen gebrekkelige hytter og dårlige tak hos noen av våre medlemmer.

Veteraner med fagbrev og arbeidslyst sørget først for å sikre hytta til Stig og Elin på Hurumlandet fra å råtne på rot, for i neste omgang legge shingeltak som holder hos Heidi og Helge , og i siste omgang som takk for hjelpa legge om torvtaket på hytta til Daler'n slik at det ble tett.

Takk til Olaf , Erik D, Kåre, Oddmar, Stig og Elin, Heidi og Helge for dugnadsarrangementer som innbrakte kr. 20 000 i kassa samtidig som noen av våre medlemmer ble gladere hus- og hytteeiere.

PER KULSRUD 70 år

Lørdag 16.mars hadde Per invitert til feiring av sin 70 - årsdag med innlagt hopping fra helikopter. Og på morgenen lørdag hadde vi, med god hjelp fra en grundig vegbeskrivelse funnet fra m. Dessverre var det snø i lufta og lavt skydekke så helikopteret ble avbestilt og vi dro i stedet hjem til Anne og Per. Der ble det servert deilig mat og pratene gikk uanstrengt og livlig slik det pleier. Per ble overrakt VFSK`s krus som et symbol på lang og tro tjeneste. Per satte også der og da i gang en kronerulling til inntekt for Jens som innbrakte kr.3 300 kr, som senere ble oversendt Jens og Lene sammen med et tilskudd fra Veteranenes fond på kr 10 000 – til sammen kr 13 300. Dette har bidratt til ulike trivselstiltak for Jens i hans nye omsorgsbolig på Skrautvål.

VEKO

Skrevet av Bjørn Erik Haugsbakken

Veko i år startet med øs pøs regn. men fra onsdag og utover ble det bra. Det var den faste gjengen med Bjørnø, Wang, Jan Pedersen, Sivertsen, Kulsrud og meg. Selv reiste jeg (Bjørn Erik) hjem på onsdag, men fikk rapport om bra med hopping for de som ble igjen.

LUFTSPORTING

Lørdag 6. og søndag 7. april avholdt NLF sitt luftsporting som startet med ledermøte lørdag og HI-seminar lørdag og søndag. VFSK var representert mer Terje på ledermøtet og Erik på HI-seminaret.

VFSK TAKKER

Styre og leder vil rette en hjertelig takk til alle de som har bidratt til at vi har fått gjennomført en rekke samlinger og arrangementer. Dette gjelder Veteraner og Veterinner. Uten støtte og praktisk deltakelse innsats hadde det ikke vært mulig å drive klubben. Takken går både til medlemmer både i og utenfor styret. Det kan neppe gjentas for ofte, men Veterinne er den største forskjellen på VFSK og andre klubber. Hva skulle vi ha gjort uten dere! Det vil vi helst slippe å tenke på.

ØKONOMI

Regnskapet viser i år et overskudd på over 40 000 kr. , så 2013 har vært et meget godt år. Demo - og dugnadsinntekter har i stor grad bidratt til dette, pluss inntekter kr. 8.678,- fra momsrefusjon. Vi mistet også i år inntekter fra nyttårshoppingen, men likevel har resultatet blitt bra. Dette har gjort at vi har kunnet investere i varelageret, bl.a. i røykbokser. (Flott jobbet av Laffen!) Vi starter derfor 2014 med en egenkapital like nær kr 130 000,-

KONKLUSJON

VFSK`s virksomhetsår må sies å ha vært bra. Vi har etablert et godt samarbeid med Dakota Norway, noe som har gitt god PR og ikke minst fine hopp! Veteranene har også i år vært aktive på andre hoppfelt både med mange hopp også med operativ virksomhet. Vi holder fremdeles koken! Noe av det viktigste ved VFSK er den sosiale biten. Også på dette feltet holder vi et meget bra nivå blant annet takket være våre Veterinner!

Styret